

ПЕТЬКО Л.В.,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри іноземних мов, Інститут іноземної філології
Національний педагогічний університет
імені М.П.Драгоманова (м. Київ)

ШЛЯХИ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПОЛІТОЛОГІВ В УМОВАХ ПЕДАГОГІЧНОЇ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ

Навчання іноземної мови за професійним спрямуванням студентів Інституту політології та права НПУ імені М.П.Драгоманова з напрямку підготовки 0301 «Соціально-політичні науки» зі спеціальності 6.030104 «Політологія» передбачає досягнення мети – практичного використання політичної комунікації засобами іноземної мови (ІМ), на що спрямовані розроблені авторські навчальні програми з англійської та німецької мов за професійним спрямуванням [2; 3], тому що «політичний дискурс будується на презентації та ствердженні соціально значущих норм і цінностей» [4, 122].

Підготовка майбутніх політологів до професійної діяльності передбачає залучення студентів до дискусій, політичних дебатів у процесі вивчення ІМ, стимулювання їх до публічної оцінки значущих подій, що відбуваються у світі, країні, а також вивчення та аналіз промов видатних політичних діячів, підготовка власних політичних промов. Останній вид навчальної діяльності ми намагаємося урізноманітнити шляхом перевтілення студента в образ конкретного політичного діяча, наприклад, в Б.Обаму, А.Меркель, королеву Єлизавету II, У.Черчилля (відомого не тільки як прем'єр-міністр Великої Британії, а й лауреата Нобелівської премії з літератури (1953) за неперевершеність історичного й біографічного опису, за блискуче ораторське мистецтво, з допомогою якого відстоювалися найвищі людські цінності та ін.), що сприймається студентами дуже позитивно і надає навчальному процесу креативності та зацікавленості зі сторони майбутніх політологів щодо підготовки і презентації образу конкретного політика. Така організація навчально-виховного процесу спрямовує

студентів на вивчення та коректне вживання ідіом, надання характеристики окремих епізодів, цитат, до речі некоректне використання яких може призвести до негативних наслідків надання характеристики окремих епізодів, – як сталося не так давно з російським шоуменом І.Ургантом, який в ефірі програми «Смак» 14 квітня 2013 р. дозволив недопустимо образливі висловлювання на адресу українців (про те, що *«я порубил зелень как красный комиссар жителей украинского села»*), а кінодраматург и актор Олександр Адабашьян, підіграв Урганту, прибираючи нарізане з леза ножа, – *«стряхиваем останки жителей с ножа»*, що пролунало дисонансом у взаєминах між українцями і росіянами, та стало предметом політичної дискусії в Україні. Пізніше було отримано в Інтернеті саркастичне вибачення шоумена: *«В качестве самонаказания, обязуюсь готовить в этой передаче только борщи, вареники, галушки по 2018-й год включительно. Всех родившихся у меня с этого момента детей, независимо от пола, называть Богдан. Ваш Иван "Подчеревок" Ургант»*, на що МЗС України висловило своє обурення некоректними висловлюваннями російського телеведучого в ефірі «Першого каналу», а також довело свою стурбованість російській стороні і виступило з вимогою до телеканалу дати належну оцінку цьому інциденту. Після чого І.Ургант вдруге приніс свої вибачення перед українською спільнотою [5].

Студенти-політологи чітко визначили, що такі «жарти» не припустимі у процесі міжкультурної комунікації, а також не підтримали заяви деяких українських артистів, які стали на захист І.Урганта, мов «казане було просто так», «людина сказала і не подумала», «казав дурницю». Ця програма виходить не в прямому ефірі, а редагується, то постає зрозуміле питання і до редакторів програми, які не дали належної оцінки сказаному і випустили її в ефір.

Акцентуємо увагу на те, що програма «Смак» є культурно-розважальною програмою, а випуск від 14 квітня 2013 р. став предметом розгляду у площині суспільно-політичного дискурсу, коли першими різку оцінку стали давати користувачі Інтернету, тобто, громадяни України, потім втрутилися в ситуацію що склалася, народні депутати, і, нарешті, представники владних структур – МЗС України.

Серед кола проблем, які найбільш активно намагаються і пропонують обговорити студенти, можна виокремити такі: сучасні проблеми молоді у світі, питання безпеки, тероризм, міжнародні

відносини між країнами («Україна у світі», «Україна і Рада Європи», «Україна і НАТО», «Україна і Велика Британія», «Україна і Америка», «Молодь у світі» та ін.).

Тому аргументованим є припущення Н.Зав'ялової, яка розглядає вивчення ідіоматики (фразеології) у процесі іншомовної підготовки майбутніх політологів одним із джерел вивчення ІМ [1].

Підсумовуючи викладене, додамо, що навчання майбутніх політологів іноземної мови передбачає збагачення їхнього мовного портфоліо цитатами, фразеологізмами, знання яких на сучасній політичній арені носять актуальний характер.

ЛІТЕРАТУРА

1. Завьялова Н.А. Идиомы и политика: седая старина или острейшие вопросы повседневности? / Н.А. Завьялова // Политическая лингвистика. – 2013. – №1 (43). – СС. 62–71.
2. Петько Л.В. Англійська мова за професійним спрямуванням зі спеціальності 6.030104 «Політологія», напрям підготовки 0301 «Соціально-політичні науки». Програма навчальної дисципліни для ВНЗ / Л.В. Петько ; за ред. професора В.І. Гончарова. – НПУ імені М.П. Драгоманова, 2012. – 56 с.
3. Петько Л.В. Німецька мова за професійним спрямуванням зі спеціальності 6.030104 «Політологія», напрям підготовки 0301 «Соціально-політичні науки». Програма навчальної дисципліни для ВНЗ / Л.В.Петько, Л.В.Гребінник ; [за ред. професора В.І. Гончарова]. – НПУ імені М.П. Драгоманова, 2012. – 56 с.
4. Шилихина К.М. Ироническое выражение деонтической оценки в общественно-политическом дискурсе / К.М. Шилихина // Политическая лингвистика. – 2013. – Раздел 2. – СС. 121–127.
5. Иван Ургант красный комиссар [Електронний ресурс]. – Режим доступа : <http://www.youtube.com/watch?v=mRQjVxyT3hs>